

معنی اینکه انسان به شباهت خدا آفریده شده است یعنی چه؟ (پیدایش ۱: ۲۶-۲۷)

در روز آخر پیدایش، خدا گفت، “آدم را بصورت ما و موافق شبیه ما بسازیم” (پیدایش ۱: ۲۶-۲۷). بنابراین، او کارش را با یک “لمس شخصی” تمام کرد. خداوند خدا پس آدم را از خاک زمین بسرشت و در بینی وی روح حیات دمید و آدم نفس زنده شد (پیدایش ۲:۷). به این ترتیب، انسان در بین تمام مخلوقات خدا منحصر بفرد است که هم بدن مادی دارد و هم جان/روح که غیر مادیست.

“شباهت به” یا “مثل” خدا، به زبان ساده یعنی ما شبیه خدا آفریده شده ایم. آدم از نظر داشتن خون و جسم شبیه خدا نبود! کلام خدا می گوید که “خدا روح است” (یوحنا ۴: ۲۴). بنابراین بدن جسمانی ندارد. اما بدن آدم منعکس کننده این خصوصیت خدا بود که سلامتی کامل داشت و مرگ بر او تسلط نداشت.

شباهت به خدا در مورد قسمت غیرمادی انسان است. این انسان را از دنیای حیوانات جدا می کند و او را برای حکومت بر زمین که مقصود خدا بود مناسب می سازد (پیدایش ۱: ۲۸)، و انسان را قادر می کند که بتواند با خالقش رابطه برقرار کند.

پس این شباهت، شباهتی فکری، اخلاقی، و اجتماعیست.